

поминували съ добытака по тжъш пашъж, не допускали да си дѣли, и така ся опирали на това съ заплашваніе отъ правителство-то. Други богати говоряли: ные видимъ, че на татацъ ся възсуква, за да ся обогатять нехайковци-ти, а почтенни-ти хора да осирмашѣятъ и испаднатъ. Кой-то си има добытъкъ, нека си го испожда на пашъж-тж, никой му не брани, тъй е право-то. Това си е остало отъ старинж; нашити стари това сж дръжали, и ные го не оставямы.

Сиромашъ-та надѣляла на първенци-ти, и така пашята си дигнѣла. Тутакъ-си довели землѣмѣрецъ (инджинеринъ), кой-то раздѣлилъ цѣлж-тж пашъж на части. Всякой трѣбвало като на піянко да вади жребіе, па кой-то що си измѣжналь, него си послѣ и ималъ. Богати-ти първенци ся сдумали, та отишли до высокж-тж властъ да ся оплачть противъ тжъш неправдѣ и насилие. Тамъ имъ отговорили: общинско-то иманіе е стока на жители-ти, а не на златарски-ти кравы. И така всякой селянинъ има право да владѣе по единъ равенъ часть отъ общинско-то иманіе, и да прави съ него както му е воля. Вые като първенци не вардите правдѣ-тж, нѣ вашъж-тж лакоміж. Затова златарска-та паша отъ днесъ ся дига. Махвайте ся оттука, безобразници нѣдин, и сѣдѣте си мирни, че има да ви дойде по-лоше на главж-тж, хж!

Богати-ти първенци поблагодарили на това и си отишли мирничкѫтж. Сега дори овайкали Драгана въ тъмницж-тж, като си думали помежду: „та той при всички-ти си погрѣшъшки пакъ бяше честенъ человѣкъ; па негово врѣмѧ това не ставаше. А Боянъ е единъ Френецъ, Нѣмецъ, Ингелизинъ — Новъ-свѣтъ и други таквизи!“

23.

И ПАКЪ ДЛЪГОВЕ-ТИ ТРѢБВА ДА СЯ ОТПЛАЦАТЬ.

На другж-тж пролѣтъ была голѣма радость по прѣдишж-тж пустж селскж пашъж. Защо-то, гдѣ-то по-прѣди кравы-ти пасали сухотрѣвих пашъж, сега тамъ цвѣтѣли прѣкрасны градини. Тука имало спанакъ, грахъ, ровъ, прасъ и рѣпа, пеперъ и зеліе, барабой и бобъ, лукъ и красавици, тыкви и васуль, дыни и пъпешни, магданось и конопіе и ленъ.

Село Злат.